VERENIGING
OUD
SCHERPENZEEL

27e jaargang nr. 1
maart 2015

27e JAARGANG nr. 1 ***maart 2015***

Vereniging Oud - Scherpenzeel

Van de bestuurstafel 3
Herinrichting bibliotheek 4
Jaarverslag 2014 5
Jaarrekening 2014 7
Activiteitenkalender 8
Open dag 8
Excursie 9 mei naar Wijk bij Duurstede en Huize Doorn. 9
Genealogie, Rutger Harm van Ginkel en de wedstrijd
Valleivogels-Hoevelaken op 13 december 2014. 10
Medische zorg in Scherpenzeel 20
Nieuwe leden 38

De kopij voor het juninummer 2015 dient uiterlijk zaterdag
16 mei 2015 a.s. te zijn ingeleverd bij de redactie.

Omslag: Groepsportret vrouwen in de gezondheidszorg, omstr. 1920.
Op de foto boven v.l.n.r.: onbekend, Mevr. van Schaik, mevr. Lansing (geheel rechts), Mevr. Veer (midden links), Mevr. Kuiper, onbekend, Mevr. Gansbeek (midden geheel rechts), Mevr. Van Elst (onder links), Zuster Verhoef (midden vooraan), geheel rechts vooraan: vermoedelijk Grietje de Jong (gehuwd met een Van Surksum, later met een Vermeulen).
(zie het artikel *Medische zorg in Scherpenzeel,* pag. 20 e.v.)

VAN DE BESTUURSTAFEL

Het nieuwe jaar was nog maar een paar dagen oud toen we werden geconfronteerd met het overlijden van de heer Cees Boutkan. Op 3 januari is hij op 94-jarige leeftijd overleden. De heer Boutkan heeft zich jarenlang als secretaris van onze vereniging verdienstelijk gemaakt. Sinds het verschijnen van ons verenigingsblad in 1988 heeft hij tien jaar lang de populaire rubriek 'Kent u Scherpenzeel' verzorgd. Afbeeldingen van bijzondere plekjes in het straatbeeld werden in het verenigingsblad geplaatst. Hieronder een aflevering uit 1991.

KENT U SCHERPENZEEL ?

Ja u ziet het wel, Scherpenzeel was ooit een koel- en vries-huis rijk met de mooie naam "Mercurius". Op het ogenblik wordt er niet meer gekoeld.

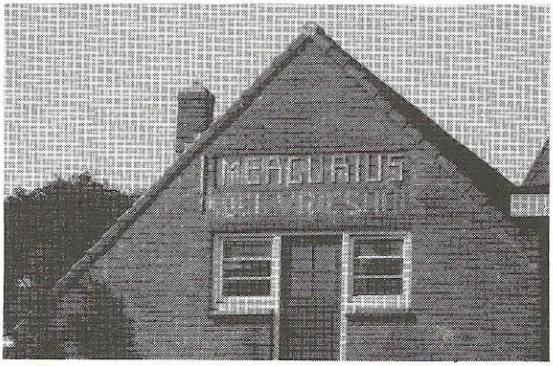

Het is wel zeker dat u er dikwijls langs bent gekomen, maar waar ook weer ?
Mocht het u het niet direct te binnen schieten, elders in dit blad leest u het antwoord. 3

<u>*Antwoord:*</u>

Dit pand staat aan het Holevoetplein, links naast de voormalige garage Velthuizen. Het ligt wat naar achteren, maar is duidelijk te zien. In het begin was hier de slagerij van de heer Drost gevestigd. Later werd het ook gebruikt als koelruimte voor fruit. Een pand, dat er rechts naast stond (nu niet meer te zien) was in 1945 in gebruik als gaarkeuken. Een "eerste steen" is nog te zien, vlak bij de grond rechts met als vermelding: H.Drost-...7 mei 19.... De rest is niet meer zichtbaar. Is het toeval, dat er schuin

tegenover, boven de deur van Inkenhaag's Delicatessenhandel een Mercuriuskop zit?
Dat het straatbeeld voortdurend verandert, moge duidelijk zijn… De goede herinneringen aan de heer Boutkan blijven mede door deze rubriek voortbestaan.
De afgelopen zes jaar is de ledenadministratie in goede handen geweest bij bestuurslid Jan Roelofsen. Dat geldt ook voor de organisatie van de bedrijfsbezoeken. Jan heeft te kennen gegeven niet beschikbaar te zijn voor een nieuwe periode als bestuurslid en zijn functie en daarbij behorende taken ter beschikking te stellen. Dat vinden we heel jammer, maar we respecteren zijn besluit. Op de jaarvergadering van 3 maart hebben we Jan bedankt voor het werk dat hij voor Oud-Scherpenzeel heeft gedaan. We zijn blij dat mevrouw Ada Brummel de ledenadministratie voor haar rekening gaat nemen.
Scholieren in het voortgezet onderwijs moeten tijdens hun opleiding tijd besteden aan vrijwilligerswerk, de zogenaamde maatschappelijke stage. 3 Scherpenzeelse jongeren, Marcel Brons, Robin van Wolfswinkel en Elbert Grol, helpen ons bij het verrichten van allerlei voorkomende werkzaamheden zoals het ordenen van foto’s en verenigingsbladen. We waarderen hun inzet en enthousiasme en we hopen dat we hiermee ook de interesse voor de geschiedenis van ons dorp bij jongeren aanwakkeren.
In het voorjaar staan twee activiteiten op het programma: de open dag op 2 mei en de jaarlijkse excursie op 9 mei. Voor beide activiteiten zijn uitnodigingen in dit blad te vinden.
De artikelen over de Scherpenzeelse gezondheidszorg en over Rutger Harm van Ginkel in dit verenigingsblad zijn een waardevolle aanvulling op de Scherpenzeelse geschiedschrijving en de moeite van het lezen meer dan waard. We bedanken de auteurs voor hun artikelen en we wensen u veel plezier bij het lezen ervan.

Wim van den Berg, voorzitter.

HERINRICHTING BIBLIOTHEEK

De bibliotheek van Vereniging Oud-Scherpenzeel is heringericht. Dat betekent o.a. dat nu op eenvoudige wijze kan worden gezocht naar informatie over onderwerpen die rechtstreeks of zijdelings hebben te

maken met de Scherpenzeelse historie. Ook over de regionale geschiedenis is veel informatie voorhanden. De rangschikking van de boeken is overzichtelijk en duidelijk. Zo staan alle boeken over Scherpenzeel bij elkaar, maar ook boeken over bijvoorbeeld de Grebbelinie staan op één plank naast elkaar in de kast. Zoeken in de bibliotheek kan op allerlei manieren: op auteur; op plaats; op rangschikking in de boekenkast en ook met behulp van de computer kan snel worden vastgesteld of over een onderwerp informatie beschikbaar is in onze bibliotheek. Onze bibliothecaris Joop Zwaan helpt u graag bij uw zoektocht. Als hij er niet is, kan iemand anders u helpen. U mag boeken ook voor een korte periode mee naar huis nemen. Voor jongeren die voor hun opleiding een werkstuk over Scherpenzeel moeten maken, heeft de bibliotheek veel te bieden. Elke dinsdagavond kunt u tussen 19.00 – 21.00 uur in ’t Koetshuis ook terecht om in de boeken te snuffelen.

JAARVERSLAG 2014

Het jaar 2014 ligt al weer achter ons en het bestuur kan terug zien op een prima jaar voor onze vereniging. Het ledenaantal is gestegen en bedraagt momenteel 823.

De vereniging Oud Scherpenzeel is een bloeiende vereniging en leeft onder de bevolking van ons dorp hetgeen onder meer blijkt uit de vele bezoeken die op dinsdagavond en tijdens de open dagen aan ons documentatiecentrum worden gebracht.

Het bestuur heeft zeven maal vergaderd. Ook is er in het voorjaar overleg geweest met enkele leden van het bestuur van Oud Renswoude en Oud Woudenberg om elkaar te informeren over activiteiten en plannen.

Dankzij vele vrijwilligers, actief in diverse werkgroepen, kan al het werk van de vereniging voortgang vinden.

De redactie van ons verenigingsblad heeft veel kopij verwerkt. Zij heeft 4 mooie uitgaven samengesteld. De redacteur, Mark van den Berg, zijn we erkentelijk voor het feit dat hij dit zo voortreffelijk voor ons verzorgt.

Met dank aan Martin Wigtman wordt onze website goed bijgehouden. Velen maken hiervan gebruik.

De algemene ledenvergadering op 11 maart 2014 werd door ca. 90 leden bijgewoond.
De bestuursleden Martin Wassen en Cobi Schuur werden herbenoemd.
Na deze huishoudelijke zaken volgde er een interessante presentatie door de heer Ronald van Immerseel van de Stichting Arcadië over de belangrijkste bevindingen uit zijn historisch onderzoek over het park en het parklandschap dat bij Huize Scherpenzeel behoort.
Onze vereniging heeft op 7 mei een fotopresentatie verzorgd in het Huis in de Wei en heeft zich weer gepresenteerd op de feestmarkt van 28 mei.
Ook dit jaar zijn er weer 4 Open Dagen gehouden en hadden de thema's: verkiezingen, op reis en 100 jaar 1e wereldoorlog. Hiervan is enthousiast gebruik gemaakt.
Op 5 juni bezochten we de Pyramide van Austerlitz met een beklimming van de obelisk.
Op 21 juni vond de jaarlijkse excursie plaats. Wij bezochten het schilderachtige stadje Rhenen met de mooie Cunerakerk.
De avondwandeling vond plaats op 27 juni en vertrok vanaf Post Lambalgen over de linie naar Hoeve De Beek.
Wij hebben meegeholpen op 9 met de avondwandeling en op 11 juli met de tafeltjesmarkt voor schoolkinderen op Lambalgen ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van project van Luchtkasteel tot Dassenburcht.

Open monumentendag 2014

De Open Monumentendag op 13 september werd dit jaar door Scherpenzeel georganiseerd en had als thema "reizen". Er waren exposities, er reed een oude postkoets, oude fietsen en oldtimers. Mede door het schitterende weer werd deze dag een groot succes en mochten wij heel veel belangstellenden ontvangen in Huize Scherpenzeel en het Koetshuis.
De ledenbijeenkomst op 28 oktober werd gehouden in partycentrum "Boschzicht" en werd bezocht door ongeveer 200 leden. De heren Bert van Beek en Wim van de Burgt hielden een presentatie over de noodlanding van de Amerikaanse bommenwerper The Flak Ducker in 1944 in Overberg.

Op 20 november werd een bedrijfsbezoek gebracht aan Interface en op de winteravondmarkt van 11 december hebben wij ons ook weer gepresenteerd.

Cobi Schuur, secretaris.

JAARREKENING 2014

Het jaar 2014 is afgesloten met een positief resultaat van € 627. Het volledige verslag staat op onze website www.oudscherpenzeel.nl. U vindt daar onder het kopje Financieel verslag alle overzichten die bij de jaarrekening 2014 en de begroting 2015 horen. De jaarrekening is in de bestuursvergadering van 4 februari goedgekeurd.
De kascontrolecommissie heeft de jaarrekening op 29 januari gecontroleerd en goedgekeurd.
Op de ledenvergadering van 3 maart zijn de penningmeester en de overige bestuursleden op voorspraak van de kascontrolecommissie gedechargeerd voor het financieel gevoerde beleid over het boekjaar 2014.
Hieronder een overzicht van de kosten(in euro's) per lid:

AFDELING	**WERK.2014**	**BEGR.2014**	**BEGR.2015**
401: Huisvesting	4,07	5,67	5,01
410: Bestuur	3,28	3,09	3,02
420: Doc.Centrum	0,75	0,57	0,64
430: Automatisering	1,16	0,73	0,90
440: Verenigingsblad	5,57	6,34	5,78
450: Excursie	1,17	1,83	1,21
Digitalisering Scherp. Kr.	1,82 +	-,-- +	1,20 +
Totaal kosten	**17,82**	**18,23**	**17,75**
450:Bijdrage excursies	1,12	1,83	1,21
Div.opbrengsten	0,90	0,61	0,48
Bijdrage adv. en sponsors	1,56 -	1,35 -	1,78 -
Netto kosten per lid	**14,24**	**14,45**	**14,28**
Lidmaatschap	15,00	15,00	15,00
Positief resultaat p. lid	**0,76**	**0,55**	**0,72**
Aantal leden	**823**	**820**	**830**

Automatische incasso 2015
Opnieuw zijn er problemen ontstaan door een computersysteemfout en zodoende moesten velen van u de contributie per bank overmaken, we vinden dit erg vervelend, maar dit kon niet anders.
Dit is voor mij ook tijdrovend, maar we hopen dat het volgend jaar beter gaat.
Ik hoop u voldoende te hebben ingelicht, heeft u nog vragen mail me dan gerust.

Henk Beulenkamp, penningmeester

ACTIVITEITENKALENDER

Activiteit	**Wanneer**	
- Open dag (70 jaar bevrijding)	2 mei	13.00 – 17.00 uur
- Excursie Wijk bij Duurstede en Huize Doorn	9 mei	09.30 – 17.30 uur
- Avondfietstocht	26 juni	18.30 – 22.00 uur
- Open dag op Open Monumentendag	12 september	13.00 – 17.00 uur
- Najaarsvergadering	27 oktober	19.30 – 22.00 uur

Het documentatiecentrum in ‘t Koetshuis is elke dinsdagavond tussen 19.00 - 21.00 uur geopend. U bent van harte welkom.

OPEN DAG

Op zaterdag 2 mei organiseren we van 13.00-17.00 uur een open dag in het Koetshuis. Daar is dan een tentoonstelling ingericht met als thema ‘70 jaar bevrijding’. De expositie laat zien hoe in Scherpenzeel door de jaren heen Bevrijdingsdag is gevierd. Van veel feestelijke activiteiten zijn fraaie foto’s te bewonderen. Daarnaast kunnen bezoekers naar hartenlust bladeren in de vele fotoalbums die onze vereniging rijk is en met elkaar herinneringen ophalen. Er is een zeer uitgebreide fotocollectie van o.a. personen, bedrijven, scholen, verenigingen en oude dorpsgezichten. U kunt ons ongetwijfeld behulpzaam zijn bij de beschrijving van de foto’s:

Wie is wie? De verzameling historische voorwerpen op zolder is het bekijken waard en geïnteresseerden in genealogie kunnen hun hart ophalen in het documentatiecentrum. De afgelopen keren was het tijdens de open dag erg gezellig: Scherpenzelers en Oud-Scherpenzelers ontmoetten elkaar onder het genot van een kopje koffie aan de tafel in de bibliotheek.
U bent van harte welkom!

EXCURSIE 9 MEI NAAR WIJK BIJ DUURSTEDE EN HUIZE DOORN.

Traditiegetrouw organiseren wij elk jaar een dagexcursie. Zoals u van ons gewend bent, bieden wij u enkele interessante geschiedkundige onderwerpen aan in combinatie met gezelligheid en lekker eten.
Evenals vorig jaar hebben we gekozen voor een bestemming dicht bij huis, die we met eigen auto gemakkelijk kunnen bereiken.
We gaan ’s morgens naar Wijk bij Duurstede en maken daar o.l.v. ervaren gidsen een stadswandeling.
Hierna vertrekken we naar Doorn, waar we eerst een uitgebreide lunch gaan nuttigen en daarna bezoeken we Huis Doorn, het voormalige verblijf van de Duitse Keizer, waar we ook weer een deskundige rondleiding krijgen.
Hierna is er gelegenheid, voor degenen die er in geïnteresseerd zijn, het Paviljoen bij Huis Doorn te bezoeken voor de expositie over de Eerste Wereldoorlog.
De datum is 9 mei 2015 en het programma ziet er in grote lijnen als volgt uit:

8.45 uur	Vertrek vanaf De Breehoek,
9.45 uur	Welkom met koffie en gebak bij “De Engel” in Wijk bij Duurstede
10.30 uur	Gidsen halen ons op en nemen ons mee voor een rondleiding door dit prachtige stadje.
12.00 uur	Vertrek uit Wijk bij Duurstede naar Doorn
12.30 uur	Uitgebreide lunch bij “Brasserie Rodenstein”.
14.00 uur	Gidsen leiden ons rond door Huis Doorn.
15.15 uur	Einde rondleiding en optioneel gelegenheid om het Paviljoen te bezoeken.

Vanaf 15.30u wordt u in de Orangerie nog een kopje koffie, thee of frisdrank aangeboden.

De kosten bedragen €25,00 per persoon, dit is exclusief de entree voor Huis Doorn en het Paviljoen, maar verder is alles bij de prijs inbegrepen. Bent u in het bezit van een museumkaart dan is alleen de toegang van Huis Doorn gratis.
Voor groepen vanaf 20 personen is de toegangsprijs voor Huis Doorn €7,50 en voor het Paviljoen €5,00 per persoon.
Er kunnen maximaal 45 deelnemers mee. U kunt inschrijven met een introducé, maar leden van Oud Scherpenzeel gaan voor.
Aanmelden kunt u bij Cobi Schuur, tel.033-2588677

GENEALOGIE, RUTGER HARM VAN GINKEL EN DE WEDSTRIJD VALLEIVOGELS-HOEVELAKEN OP 13 DECEMBER 2014.

Wat hebben genealogie en Rutger Harm van Ginkel te maken met de wedstrijd van s.v. de Valleivogels tegen Hoevelaken op 13 december 2014, zult u zich afvragen. Nou, behoorlijk veel en ik zal proberen dat uit te leggen. Af en toe kijkt een mens eens achterom. Zal wel met het eind van ’t jaar en de leeftijd te maken hebben. En wat levert dat op?
In mijn geval een stamboom met 255 voorouders, waarin opvallend vaak de naam Van Ginkel en Van Kolfschoten voorkomt. Maar goed wat heb je er aan. Niks, zou je zeggen. Wat doe je er mee? Ook niks. Vrij onbevredigend dus. Dus maar eens naar de clubavond van Oud Scherpenzeel gegaan in het Koetshuis waar je allerhartelijkst wordt ontvangen met koffie en uiteindelijk naar huis gaat met een dik boek in 2 delen met de fraaie titel: ‘Het nageslacht van Rutgers Harmensz. Van Ginkel’. Daar staat veel aanvullende informatie in werd er gezegd. Ik naar huis en aan het lezen. Het boek – geschreven door ene Helena Pronk- begint met het volgende voorwoord: “Mijn grootmoeder heette Neeltje van Ginkel en via haar vader, grootvader enz. kwam ik uit bij mijn verre voorvader Rutger Harmensz van Ginkel. Een van zijn zonen, Jan Rutgersz van Ginkel trouwde met Heiltje Evers van Groot Landaas. Zij gingen wonen op de boerderij ‘Klein Kolfschoten’. Zijn kinderen en hun nageslacht gaan

verder onder de naam Van Kolfschoten. In deel 1 gaat het over de Van Kolfschotens en in deel 2 over de kinderen die zich Van Ginkel blijven noemen." Toen was ik wakker, want mijn moeder heet Van Kolfschoten. Met stijgende verbazing heb ik het boek in rap tempo uitgelezen. Conclusie (om een mogelijk heel lang verhaal) kort te houden: onze vriend Rutger Harm heeft heel wat op zijn geweten. De hoeveelheid namen en vertakkingen is duizelingwekkend, maar uiteindelijk is het 1 pot nat. Volgens een niet met name te noemen Van Ginkel (Ep) is het allemaal vrij simpel te verklaren. 'Rutger Harm moest een keer heel nodig pi…..(pardon plassen) en heeft dat achter de kerk gedaan. En dat is allemaal opgekomen'. Klinkt mij heel logisch. En wat heeft dat allemaal te maken met Valleivogels en met de wedstrijd tegen Hoevelaken zult u zich afvragen. Welnu, heel veel. Om het maar weer kort te houden (zo ben ik) beperk ik me tot een opsomming van rechtstreekse afstammelingen van Rutger Harm die (regelmatig) in het 1e van Valleivogels hebben gespeeld. En dan hebben we op leeftijd:

60 +: Hans van den Ham (moeder Van Kolfschoten),Matthijs Wiggeman (moeder Van Kolfschoten) en Aart van Ginkel

50+: Aart de Greef (moeder Van Ginkel), Jan van Ginkel, Menno van Ginkel en Alex van Ginkel

40+: René van Ginkel, Arjan van Ginkel (rus) en Sjaak Donselaar (moeder Van Kolfschoten)

30+: Erik van den Ham (oma Van Kolfschoten), Freek van den Ham (oma Van Kolfschoten), Ferdi van Ginkel en Wouter van Dijk (moeder Van Ginkel)

20+: Martijn van Kampen (oma Van Kolfschoten) en Evert Jan van Dijk (moeder Van Ginkel)

Op zich al een mooi lijstje, maar het gaat verder. Zaterdag 13 december, na de 3-0 gebeurde er op het veld eigenlijk niks meer. M'n gedachten dwaalden af en ineens zag ik het! Ook zaterdag 13 december 2014 had onze Rutger Harm toch ook weer 3 rechtstreekse nazaten in ons vlaggenschip!! Ook in 2014 bijna 30%. Inderdaad: man of the match Remco van Ginkel (niet zo heel moeilijk te raden) en iets moeilijker: Jimmy de Greef (oma Van Ginkel) en Remco van Fliert (oma Van Ginkel).

En dat allemaal dankzij onze Rutger Harm. Je kunt je afvragen wat Valleivogels zou zijn geweest zonder Rutger Harm. Wordt het geen tijd voor een standbeeld voor die man denk je dan. Ik denk eigenlijk van wel.
En het verhaal is zeker nog niet afgelopen, want in de vele kinderwagens, buggy's of kruipend tussen de benen van het drinkende volk op zaterdag krioelt het van de nazaten. De toekomst lijkt nu al verzekerd. Dan nog een minpuntje. Verreweg de beste van het hele stel aan nazaten is natuurlijk de nog niet genoemde Marco van Ginkel. Ja het is niet anders. Vitesse, Chelsea, AC Milan, prachtig allemaal natuurlijk maar we moet afwachten of hij het1e van Valleivogels nog wel gaat halen. Hier ligt een historische opdracht. Dus Marco……

Marco van Ginkel

Tot slot nog een opmerking. Ik heb de bovenstaande informatie gedeeld met Cees Wolswinkel, u weet wel de all-time topscorer van Valleivogels. Hij heeft aangegeven dat hij vanaf nu niet gestoord wil worden. Hij gaat net zo lang zoeken totdat hij een voorvader heeft gevonden die ook afstamt van Rutger Harm. Hij wil er per se ook bij horen. Ik raad een ieder aan dat ook te doen want het lijstje zou wel eens veel langer kunnen zijn.

Met groet van uw verslaggever van dienst,
Hans v.d. Ham

Historische gegevens

Rutger Harmensz

Rutger Harmensz van Ginkel is geboren mogelijk te Scherpenzeel rond 1605. De datum van zijn overlijden is onbekend. Hij was getrouwd met Hendrikje Jans, geboren rond 1615. Rutger Harm en Hendrikje Jans kregen 9 kinderen. Een van zijn zonen, Jan Rutgers van Ginkel, geboren in 1632 en overleden in 1684, trouwde met Heiltje Evers van Groot Landaas, geboren rond 1632, overleden te Scherpenzeel op 6-10 1699. Jan Rutger en Heiltje gingen wonen op de boerderij 'Klein Kolfschoten'. Hun kinderen en

nageslacht gaan verder onder de naam Van Kolfschoten. Uit dit huwelijk zijn 10 kinderen bekend. Zij dragen de naam Van Kolfschoten en vormen de start van de Van Kolfschotens in deze omgeving. De overige kinderen van Rutger Harm en hun nakomelingen bleven zich Van Ginkel noemen. De familie is zeer talrijk. Rutger Harm zou verbaasd zijn geweest als hij had kunnen zien hoeveel nageslacht hij heeft gekregen, ondanks dat het nageslacht van zijn zonen Herman en Teunis al snel uitsterft in de mannelijke lijn. Zijn jongste zoon Thijs zorgt echter voor heel veel mannelijke nakomelingen. Rutger Harm en zijn vrouw Hendrikje woonden op de boerderij Het Hek te Ginkel onder Zuylestein. In 1686 was hij ook eigenaar van Klein Oevelaar. Rutger kon niet schrijven maar tekende met een apart kruisje dat werd aangetroffen in zijn testament van 1666. Het kruisje van Rutger Harmens van Ginkel.
Blijkbaar had ook toen al elk huis zijn kruisje?!

Bron:
Het nageslacht van Rutger Harmensz. van Ginkel
Deel I: De familie van Kolfschoten
Deel II: De familie van Ginkel
Auteur: Helena Pronk.

Cees Wolswinkel, scoorde tijdens deze wedstrijd zijn 600e goal, 16 maart 2013

Valleivogels
Officiële naam: sportvereniging de Valleivogels
Opgericht: 1 augustus 1947
Aantal leden: 750; na de Vereniging Oud-Scherpenzeel met 831 leden de op 1 na grootste vereniging van Scherpenzeel.

Het artikel over Rutger Harm van Ginkel heb ik van te voren gedeeld met **Cornelis (Cees) Wolswinkel**, geboren 8 oktober 1951. Bijnaam: lange Cees. Roots: Groot Moorst. Prestaties: all time topscorer van s.v. de Valleivogels met **624** doelpunten, voetbalt nog steeds. Niet zomaar iemands naam ijdel gebruiken was de gedachte.

Van hem ontving ik de volgende fraaie reactie.

'Beste Valleivogelsfamilie,
Ik neem aan dat jullie het wedstrijdverslag van Valleivogels – Hoevelaken van mijn overbuurman Hans van den Ham (als hij ooit gaat verhuizen gaat bij mij de vlag in top) hebben gelezen. Ik natuurlijk ook, met veel plezier zelfs, totdat ik bij de laatste alinea was aangeland waar ik tot mijn schrik moest vernemen dat ik volgens Hans net zo lang zou zoeken tot ik in mijn stamboom iemand zou vinden die ook afstamt van Rutger Harm van Ginkel, omdat ik er perse ook bij wilde horen. En in principe klopt dat natuurlijk ook. Wie wil er nou niet bij de familie van de mooiste amateurclub van Nederland horen. Ik natuurlijk ook. Vervolgens blijkt tijdens de zoektocht dat Hans en ik achterachterneven van elkaar zijn, al loopt die lijn voor mij 'helaas' niet via de beroemde Rutger Harm. Voor deze feitenkennis heb ik mij niet eens tot de Vereniging Oud-Scherpenzeel hoeven richten, want Hans heeft mij deze gegevens na wat zoekwerk (hij heeft toch tijd zat) zelf aangereikt. Blijkt dat onze over-over grootvaders broers waren nl. Willem Wolswinkel geb. 1827 en Jan Wolswinkel geb. 1829. Hun vader Cornelis Wolswinkel geb. 1789 (als bijnaam 'de grote Knelis van Voskulen') was getrouwd met Jannigje van Huygenbosch geb. 1789. Deze 2 personen zijn dus gemeenschappelijke voorouders van mij (via mijn vader), en Hans (via zijn moeder, (van Kolfschoten). Ik hoop dat jullie het nog kunnen volgen. Nu het voor mij duidelijk is dat het er voor mij helaas niet in zit een directe afstammeling van de grote Rutger Harm te zijn, moet ik mij erbij neer leggen dat ik niet verder kom dan 'de grote Knelis van Voskulen'. Lange Knelis kende ze toen nog niet. Maar voordat er voor de nazaten van Rutger Harm van Ginkel in de kantine een speciale hoek, afgezet met rood-witte linten wordt gecreëerd, waar een gewone sterveling alleen op uitnodiging mag toetreden, wil ik even het volgende stellen: Ik heb in mijn actieve voetbaltijd met vele van de door Hans genoemde afstammelingen van de grote Rutger Harm samengespeeld, zoals daar zijn: Hans van den Ham, Matthijs Wiggeman, Aart van Ginkel,

Groot Moorst

Groot Moorst, Willem Wolswinkel (met stok) en Dirkje van de Vliert, ± 1930

Aart de Greef, Jan van Ginkel, Menno van Ginkel, Alex van Ginkel, Arjan van Ginkel, Sjaak van Donselaar, Erik van den Ham, Patrick van Ginkel (zoon van Menno) Martin van Ginkel (zoon van Aart). Dan heb ik John van Ginkel nog gemist in de lijst, terwijl ik daar door de jaren heen ook een speciale band mee heb opgebouwd. Daarnaast is het zo dat mijn volle neef Richard Wolswinkel (7e), in de jeugd nog samengespeeld heeft met Marco van Ginkel. Er zijn er niet veel die dat kunnen zeggen. Wat wil ik hier nou helemaal mee zeggen zullen jullie je afvragen. Ik wil ermee bereiken dat ik op basis van voorgaande gegevens gratis toegang voor het leven krijg tot de met rood-witte linten afgezette, speciale zone, in de kantine van de nazaten van Rutger Harm van Ginkel, waar ook het standbeeld komt te staan. En mocht dat niet lukken dan is er ook geen man overboord, want als je mij de vraag stelt "wil je bij de Valleivogels familie horen", ja graag. Maar stel je vervolgens de vraag of ik het jammer vind dat ik geen afstammeling ben van de grote Rutger Harm moet ik dat met nee beantwoorden. Wildplassen achter de kerk, dat kan toch niet!!

Groet,
Cees Wolswinkel

P.S. Nog even een paar lege verhuisdozen naar Hans van den Ham brengen, misschien brengt het hem op een idee.

De historische feiten achter de ‘grote Knelis van Voskulen’

U begrijpt dat de reactie van de heer Cornelis Wolswinkel op het artikeltje over de grote Rutger Harm van Ginkel voor mij als pril, beginnend historisch onderzoeker aanleiding was om ook de feiten achter de ‘grote Knelis van Voskulen ‘ nader te onderzoeken.

Wie was hij en wat heeft hij betekend voor het Scherpenzeelse (sport)leven? Welnu, dit zijn de feiten.

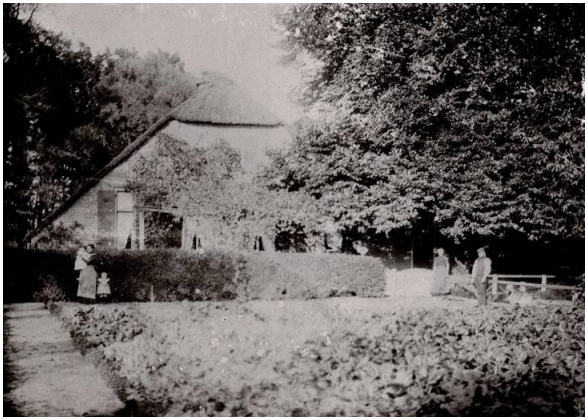

De Melm, foto J. Haanschoten, Barneveld 1907

Cornelis van Wol(f)swinkel (in de volksmond grote Knelis van Voskulen) is geboren op boerderij de Melm in Renswoude. Hij is gedoopt in Renswoude op 26 juni 1789. Zijn ouders waren Lubbert Willemsen van Wolfswinkel (geb. 1762) en Cornelia Cornelissen (geb. 1745). Geen domme man die Lubbert Willemsen, want hij trouwde de oudere, bepaald niet onbemiddelde, Cornelia in 1786 die op dat moment weduwe was. Cornelia was krachtens vererving eigenaresse van De Melm, Klein Overeem, de grove en smalle tiend uit Groot Wagensveld te Renswoude, Groot Voskuyl te Woudenberg en hooiland onder Bunschoten. Grote Knelis zelf trouwde in 1821 met Jannigje van Huygenbos (geboren in Scherpenzeel in 1789 op Klein Orel). Hij was groot van stuk, landbouwer en eigenaar van Groot Voskuyl . Ook was hij van 1832-1850 lid van de gemeenteraad van Woudenberg. Ook hij was bepaald niet dom. Om te voorkomen dat hij moet dienen in de Nationale Militie betaalt Knelis op 17 maart 1812 fl.225,-- aan de weduwe Gerrigje van Woudenberg. Overeengekomen werd dat haar zoon Cornelis van Mourik als remplacant dienst zou nemen in de Militie. De dienstplicht kon in die tijd dus blijkbaar worden afgekocht door een ander te sturen. Conclusies: nuchterheid, pragmatisch denken en boerenslimheid zit in de genen. Dit geldt ook voor lengte. Grote Knelis (Cornelis) heet nu lange Cees(Cornelis) maar verder is er niks nieuws onder de zon. Opvallend is

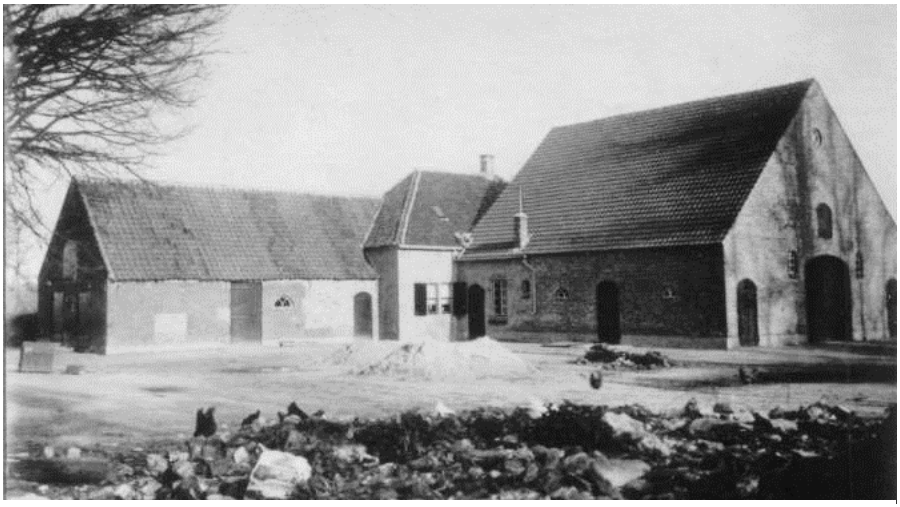

Olde of Klein Wolfswinkel te Renswoude vanuit het westen (anonieme foto, wederopbouw 1941)

ook de maatschappelijke betrokkenheid van Knelis. Maar liefst 18 jaar is hij lid van de gemeenteraad. Ook dit zit waarschijnlijk in de genen, want het is qua zwaarte ongeveer vergelijkbaar met 18 jaar leider zijn van een veteranen-voetbalelftal, zoals in het geval van lange Cees. Verder valt op dat in de genealogie van de Wolswinkels de namen Cornelis en Cornelia veelvuldig opduiken. Denk bijvoorbeeld aan het bakkersgeslacht Cornelis Wolswinkel dat eveneens afstamt van dezelfde Knelis. Prachtig zo'n voorgeslacht maar tot hier helaas geen enkel aanknopingspunt die de voetbalcapaciteiten van de topscorer aller tijden van Valleivogels met maar liefst 624 doelpunten, ook maar enigszins kunnen verklaren. Echter de aanhouder wint. In 1989 is deel 9 van de Nederlandse genealogieën uitgekomen. Hierin is ook het geslacht Van Wolfswinkel – Wolfswinkel – Wolleswinkel - Wolswinkel beschreven. De verschillen in schrijfwijze van de naam zijn ontstaan door slordigheden van zowel de naamdragers als de verschillende ambtenaren van de burgerlijke stand. De auteur is mr. E.J. Wolleswinkel. Wat blijkt. Grote Knelis stamt af van Bruno (Breunis) Jansen Swart (van) Wolfswinkel (geboren 1680), landbouwer op Olde of Klein Wolfswinkel te Renswoude.

De nakomelingen van hem en zijn vrouw Swaantje Jans Ruysseveen (geb. 1693) zijn talrijk en onder te verdelen in diverse takken zoals een De Melm-tak, Groot Orel – tak, Klein Kolfschoten-tak, Groot Schaik-tak, Voskuilen-tak en een Rumelaar-tak. En jawel, het duurt een paar generaties maar de Rumelaar tak brengt voort: Arno van Wolfswinkel, getrouwd met Marjan Willaarts. Zij zijn de ouders van de Ricky van Wolfswinkel. Even voor de schaarse niet-voetballiefhebbers: Ricky van Wolfswinkel, geboren 27 januari 1989 in Woudenberg. Begon in de pupillen van vv Woudenberg. Daarna naar Vitesse, FC Utrecht, Sporting Lissabon, Norwich City en op dit moment op huurbasis bij AS Saint-Etienne in Frankrijk. Positie: aanvaller/spits net als lange Cees. Moeder Marjan Willaarts is overigens een zuster van Erik Willaarts maar dit terzijde.

Ricky van Wolfswinkel

Het bewijs is geleverd. Ook lange Cornelis Wolswinkel stamt af van een groot voetbal-stamvader en kan vanaf heden weer rustig slapen of zou hij nu liggen woelen en zich afvragen of hij niet beter overschrijving kan aanvragen naar de v.v. Woudenberg en wellicht verhuizen.
Ik heb toevallig nog een paar verhuisdozen staan.

Epiloog: eind goed al goed

Omdat je als beginnend amateur 'historisch' onderzoeker je niet wilt laten betrappen op al te veel fouten heb ik het zekere voor het onzekere genomen en mijn verhaaltjes voorgelegd aan een echte deskundige, te weten Dr. Mr. E.J. Wolleswinkel, jurist, secretaris van de Hoge Raad van Adel en gepromoveerd op het onderwerp 'het Nederlands adelsrecht'. Tevens coryfee op genealogisch gebied en dan ook nog toevallig een oud klas- en studiegenoot van me.
Van hem kreeg ik onderstaande verrassende reactie.

'Beste Hans,

Inderdaad alweer even geleden dat wij braaf dagelijks richting Veenendaal fietsten voor onze middelbare schoolopleiding. Na dat Utrechtse jaar

splitsten onze wegen en ik kan me nauwelijks heugen elkaar daarna ooit weer teruggezien te hebben. Toch woon ik alweer 25 jaar de weekends in Renswoude en ben van plan na mijn pensionering op 2 juni a.s. uit Den Haag te vertrekken en definitief in Renswoude te gaan wonen. Laatst kwam ik Cees Wolswinkel tijdens een boswandeling op Breeschoten tegen en toen hebben we de voetbalgeschiedenis, waaraan jij niet alleen zelf maar ook door je zoons hebt bijgedragen, nog eens doorgenomen. Ik stuur deze mail cc naar Cees, want ik kan jullie tot mijn genoegen meedelen, dat jullie beiden (en ook ik) van de zuster van Rutger Harmensz. afstammen, te weten Jutgen (of Judith) Harmensdr., de vrouw van Thijs Claesz., die ook van de Ginkelse Weide onder Leersum kwam! Aangezien de genealogie op de site van 'Oud-Scherpenzeel' begint met Rutger Harmensz. (van Kolfschoten) en het gezin, waaruit hij stamde weglaat, wordt haar bestaan aan de aandacht onttrokken. Thijs en Jutgen waren vervolgens de ouders van Cornelis Thijssen, die de boerderij De Melm (toen nog Aerderoort geheten) in 1697 kocht.

Zoals je weet, houd ik me al m'n levenlang met genealogie bezig, dus publiceerde ik in 1983 kwartierstaat van de fam. Wolleswinkel in het jubileumboek van het Kon. Ned. Genootschap voor Geslacht- en Wapenkunde (KNGGW), de vereniging waar in 1989 Ned. Genealogieën uitkwam. In deze kwartierstaat is het bewuste echtpaar te vinden. Het was voor mij nieuw te vernemen, dat jij ook van 'de grote Knelis' afstamt via het echtpaar Lubbert Ravenhorst en Gijs Wolswinkel Jandr. Dat echtpaar kom ik althans in de genealogie Van Kolfschoten tegen.

Het bovenstaande bewijst al dat die genealogische conclusies betreffende de sportprestaties maar zeer betrekkelijk zijn. In een bepaalde streek is iedereen familie van elkaar en de vele familieverbanden, die we niet kennen of niet in het onderzoek hebben betrokken, kunnen dikwijls ook het tegendeel bewijzen. Niettemin is het aardig om de lijnen concreet te kunnen aangeven.

Ja, die Ricky heeft mijn uitgave in 1989 net niet gehaald, terwijl hij toch wel de bekendste naamdrager binnen de familie is geworden. Zijn zuster Priscilla staat er nog net in. Bovendien is hij de oudste van de oudste van de oudste zoon, etc. Inmiddels kan ook daar van een voetbaldynastie worden gesproken: Willaarts – Van Wolfswinkel – Neeskens (Ricky heeft al jaren een relatie met de dochter van Johan). Ik zit erop te wachten

wanneer Guus Hiddink hem dan eindelijk voor het Nederlands elftal zal uitnodigen…

Hartelijke groet,
Egbert Wolleswinkel'

Ik moest het even tot me laten doordringen maar de verrassende conclusie is dus: Rutger Harmenszoon, de stamvader van de Van Ginkels (en Van Kolfschotens), had een zus Jutgen (Judith) Harmensdochter en dat is de stammoeder van de Wolswinkels t/m Ricky aan toe. In plaats van een standbeeld voor Rutger Harm pleit ik nu voor een standbeeld van Harm, de vader van Rutger en Jutgen in zowel het clubhuis van vv Woudenberg als van Valleivogels.
Tenslotte: bij Cees Wolswinkel kan de vlag uit, hij hoeft niet meer te zoeken. Hij hoort er ook bij! En hoe.
Hij krijgt levenslang gratis toegang tot de met linten af te zetten hoeken van beide clubhuizen. Ligt er een totaal andere fusie in het verschiet?

Met groet,
Hans van den Ham

MEDISCHE ZORG IN SCHERPENZEEL

Inleiding

De Gelderse vallei is reeds lang bewoond, zoals ook uit de ongeveer 40 grafheuvels uit het stenen tijdperk in de Utrechtse Heuvelrug blijkt. Het zullen vooral rondtrekkende families zijn geweest waar de medische zorg bij ziektes of geboortes weinig voorstelde. Pas wanneer de wat dichtere bebouwing rond het kasteel ontstaat wordt rond 1640 de eerste chirurgijn in Scherpenzeel vermeld. Begonnen wordt met een overzicht over de ontwikkeling van de medische kennis in de verschillende perioden. Hier wordt in hoofdzaak uitgegaan van een indeling die door het Amsterdams Medisch Genootschap (AMG) opgesteld is, aangevuld met vooral voor de latere perioden gegevens zijn in het archief van Oud Scherpenzeel aangetroffen.

Perioden

Van 400VC tot 400 NC

De grondslag voor de medische activiteiten in West- Europa is gelegd door Hippocrates die in 460 voor Christus op het Griekse eiland Kos een medische school oprichtte. Het toen vernieuwende van Hippocrates was dat hij stelde dat ziekten voortkomen uit zaken die binnen het lichaam fout gaan. Inzicht in wat de werkelijke oorzaken waren was uiteraard heel beperkt en de voornaamste beschikbare geneeswijzen waren dan ook vooral rust en frisse lucht. Ook de geneeskundige werking van sommige kruiden was al vroeg bekend. Zo schijnt een reeds door Hippocrates aanbevolen kruid bij later onderzoek een stof te bevatten die later in Aspirine gebruikt werd. Deze aanpak was in het begin van de vorige eeuw overigens nog de enige behandeling voor tuberculose door open serres en een sanatorium in Davos. Een door Hippocrates gesticht "ziekenhuis", een Asklepion, waarvan nog resten aanwezig zijn op Kos, ligt dan ook mooi in een rustig dennenbos met uitzicht op de zee. De naam Asklepion verwijst naar een toenmalige godheid. Deze naam zit ook nog in het symbool van de medische activiteiten, de esculaap. De slang waarbij de gehele huid vervangen wordt is een symbool van de geneeskunde. Verder heeft Hippocrates richtlijnen opgesteld waar de artsen zich aan moesten houden. Deze tekst de "Eed van Hippocrates" is nog steeds in gemoderniseerde vorm in gebruik als een gelofte die de artsen na hun afstuderen moeten afleggen. De laatste herziene versie dateert uit 2003. De eed luidt nu:

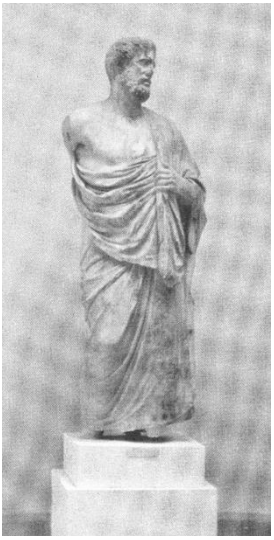

Hippocrates

Esculaap

- Ik zweer/beloof dat ik de geneeskunst zo goed als ik kan zal uitoefenen ten dienste van mijn medemens. Ik zal zorgen voor zieken, gezondheid bevorderen en lijden verlichten.
- Ik stel het belang van de patient voorop en eerbiedig zijn opvattingen. Ik zal aan de patient geen schade doen. Ik luister en zal hem goed voorlichten. Ik zal geheim houden wat mij is toevertrouwd.
- Ik zal de geneeskundige kennis van mijzelf en anderen bevorderen. Ik erken de grenzen van mijn mogelijkheden. Ik zal mij open en toetsbaar opstellen, en ik ken mijn verantwoordelijkheid voor de samenleving. Ik zal de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de gezondheidszorg

400 tot 1575

Na het vertrek van de Romeinen was de medische kennis wat vervaagd. Wat er nog bekend was werd in handschriften in kloosters vastgelegd. Veel kloosters namen de verzorging van zieken over. Vooral in de wat grotere plaatsen ontstonden gasthuizen en bijvoorbeeld aparte pesthuizen. In de wat kleinere plaatsen zoals Scherpenzeel zullen vooral kruidenvrouwtjes, vroedvrouwen en beenzetters aanwezig zijn geweest waarbij men dan voor wat meer ingewikkelde zaken naar de wat grotere plaatsen moest, mogelijk Amersfoort waar een klooster was.

Later ontwikkelde zich een op de praktijkgerichte opleiding. Deze opleiding werd in de bestaande gildenstructuur ingepast. Dit hield in dat men begon als leerling bij een meester chirurgijn. Na enige jaren kon men een examen voor gezel afleggen. Tenslotte was een meesterproef nodig om tot meester-chirurgijn bevorderd te worden. De gilden kenden op medisch gebied nog diverse specialisaties, verlosmeesters/vroedvrouwen, beenzetters en dergelijke. Verder was er soms ook nog een specialisatie mogelijk tot scheepschirurgijn, en er was ook een onderscheid tussen plattelands- en stadsleden. Opvallend is dat het beroep van chirurgijn vaak gekoppeld wordt met dat van barbier/kapper. Ook wat nu twijfelachtige technieken als aderlaten werden uitgebreid toegepast.

Scherpenzeel als dorp zal in deze periode niet veel voorgesteld hebben. De eerste vermeldingen spreekt ondermeer van Johan van Scherpenzeel in 1229, en een opgave uit 1410 in een archief van de Paulusabdij waar 14 schatplichtige hoeven vermeld worden. Wel bestond het huis Scherpenzeel, mogelijk nog alleen de woontoren.

1575 tot 1632.

In 1575 werd in Leiden de eerste Noord Nederlandse Universiteit opgericht. Deze universiteit kreeg een medische faculteit die een grote

naam kreeg. De afgestudeerden kregen de titel “medicinae doctores “ en kregen de bevoegdheid om medicijnen voor te schrijven iets wat de chirurgijns formeel toen niet meer mochten. Dit verbod gold vooral voor de grote steden, op het platteland zal in eerste instantie niet veel veranderd zijn. Er komen dan naast “heelmeesters” geleidelijk ook “medical doctors” voor. In deze periode worden voor Scherpenzeel in de juridische stukken waar Scherpenzelers bij betrokken waren voor het eerst chirurgijns vermeld, zij het dan dat deze uit grotere plaatsen in de omgeving afkomstig waren.
Chirurgijns die genoemd worden:

Simon Jansz (1624-1632(ov.)

In 1625 maakt Simon Jansz de pestepidemie mee die in Scherpenzeel een groot deel van de bevolking treft.

Gerrit Jansen Vollewens (1626-1635)

Gerrit Jansen Vollewens komt uit Amersfoort en is een telg uit een chirurgijnengeslacht. Hij trouwt met de Scherpenzeelse Neeltje Jans Mom. Tegen het huwelijk werd bezwaar gemaakt door Jannetje Gerrits. Gerrit zou zijn eed als chirurgijn niet hebben afgelegd. In 1635 gaat het echtpaar in Amersfoort op De Hof wonen. Hun zoon Jan wordt chirurgijn in Veenendaal. Het echtpaar Vollewens slijten daar ook hun laatste jaren.

Dirck Verwert (1627-1633)

Er is in dezelfde tijd nog een chirurgijn actief in Scherpenzeel: Dirck Verwert. Hij komt ook als chirurgijnszoon van Rhenen naar Scherpenzeel. In 1633 heeft hij Herman Goertsz en zijn zoontje behandeld. Ze zijn verwond door Jan Gerritsz op Nieuw-Amerongen. Mr. Dirck eist nu zijn geld en de slachtoffers willen de rekening via het gerecht laten betalen door de dader.

1632 tot 1790

Anatomische les van Rembrandt van Rijn

In deze periode ontstonden naast de universitaire opleidingen ook zogenaamde Illustere Scholen waar een medische opleiding gegeven werd. Deze scholen konden geen titels verlenen maar vooral die van Amsterdam had een uitstekende naam. Het bekende schilderij van Rembrandt, “De anatomische les”, geeft een voorbeeld van de vrij gedetailleerde opleiding die hier plaatsvond. Ook de Universiteit van Leiden had een uitstekende opleiding waar bijvoorbeeld Boerhaave aan verbonden was. Vanuit deze scholen werd ook getracht het peil van de nog steeds bestaande gilden opleiding te verbeteren. In 1790 werd hiervoor het Genootschap ter bevordering van de Heelkunde opgericht. Het doel was te komen tot een betere taakverdeling en afstemming tussen chirurgijns en heelmeesters. Na opheffing van de gilden in 1798 ontstond een situatie waarbij naast elkaar chirurgijns uit de gilden opleiding en “doctores” met een universitaire opleiding aanwezig zijn. In 1693 wordt vermeld dat de medische verzorging van minvermogenden via de diaconie van Scherpenzeel verzorgd wordt. Een chirurgijn mocht echter alleen na toestemming van de kerkenraad geraadpleegd worden.
Chirurgijns die in deze periode genoemd worden:

Steven Bheem (1638-ca. 1670)

Steven Bheem moet in 1639 een lijkschouwing verrichten op de vermoorde Passier Abrahams. Hij werd op de Achterstraat (nu Vlieterweg/Molenweg) op Woudenbergs gebied vermoord maar viel naast de weg neer en daar was het Scherpenzeel. Het dode lichaam wordt naar Passiers huis aan de Achterstraat gebracht. Om lijkschouwing te kunnen verrichten wordt het lijk het huis weer uitgedragen en op Scherpenzeels grondgebied terug gelegd. Daarna wordt het lichaam vrijgegeven en kan het weer teruggebracht worden naar huis. In het lidmatenregister van de Grote Kerk staat Steven Bheem vermeld als barbier.

Arent Geurtsen (1646-1655)

In 1655 eist de schout 4 herenponden boete van mr. Arent (Geurtsen) en Willem Martensen, ruiter. Willem heeft mr. Arent met een tang geslagen ten huize van de schout. Er volgt ook een betaling van 50 gulden. Ging daar de ruzie over? In 1676 komt er een mr. Arent de Zeeuw voor in de rechterlijke archieven. Dit zou Arent Geurtsen kunnen zijn.

Henrick van den Dam (1660-1670)

Van Henrick van den Dam is niet meer bekend dan dat hij uit Amerongen kwam.

Cornelis van Aelst (1668)

Hij wordt als chirurgijn genoemd bij zijn huwelijk met de Utrechtse Aletta Bol. Later vertrekken zij naar Harmelen.

Willem Gerritsen Wildeman (1671-1706)

Willem komt uit de vooraanstaande familie Wildeman uit Scherpenzeel. Zijn ouders zijn in staat om hem te laten leren voor chirurgijn. Als zijn ouders later in Elst gaan wonen keert Willem terug naar Scherpenzeel als chirurgijn en barbier. Hij trouwt met Jannetje Meintsen van Immickhuijsen, die vroedvrouw is. Helemaal onbesproken is Willem niet. Hij wordt diverse keren beboet wegens vechten en heeft zelfs twee steekpartijen op zijn naam staan. Of hij zijn slachtoffers zelf heeft behandeld zegt het verhaal niet. Verder staan de oude boeken vol met vorderingen die Willem heeft op de behandelingen die hij heeft gedaan. Blijkbaar wil men hem slecht betalen. Van zijn dertien kinderen wordt er één chirurgijn: Meinard Willemsz Wildeman.

Andries Aelbertsen van ‘t Willaer (1679-1713)

Andries is een Scherpenzeelse brouwerszoon uit de familie Van ‘t Willaer. Naast zijn praktijk als chirurgijn handelt hij ook in wijn en brandewijn. In 1686 eist zijn collega Willem Gerritsen Wildeman ruim vijf gulden voor de behandeling van zijn vrouw, uit de tijd dat zij nog diensmeisje was bij schout Jan van Wolfswinckel. Andries komt ernstig in verlegenheid als zijn zoon Aelbert in 1706 Herman Petersen Knaep vermoordt. Hij mag de sectie niet zelf verrichten. Dat moet hij overlaten aan Willem Gerritsen Wildeman. De heer van Scherpenzeel dreigt met een boete van 25 gulden voor iedereen die Aelbert van ‘t Willaer verbergt. Gelukkig is er een andere zoon die beter oppast: Aris van ’t Willaer. Hij volgt zijn vader op als chirurgijn.

Meinard Willemsz Wildeman (1717- ca 1725)

Meinard Willemsz Wildeman neemt de praktijk van zijn vader over. Hij trouwt met Antonia Cornelissen van ’t Willaer, een nichtje (oomzegger) van bovengenoemde Andries Aelbertsen van ’t Willaer. Het echtpaar krijgt een dochter. Dus geen opvolger, want dochters konden in die tijd geen chirurgijn worden.

Aris Andriesz van ‘t Willaer (1717-1739)

Van hem is weinig bekend. Hij woonde in het ouderlijke herenhuis Zandenhoef in het centrum. Hij ligt begraven voor de preekstoel in de Grote Kerk van Scherpenzeel. Op zijn graf staat: ARRIS VANT WILLAAR CHIRURGIJN, met een scheermes als huismerk.

Grafsteen Aris van ‘t Willaer

Cornelis Cornelissen Rust (1721-1749)

Cornelis wordt geboren in Lunteren als zoon van de smid. Blijkbaar houdt hij meer van het fijnere werk en wordt chirurgijn. Naast dit werk is hij ook bakker en winkelier. In de volkstelling van 1749 staat hij als ‘kapitalist’ geregistreerd.

Cornelis Gerritsz Rust (1732-1788)

Cornelis is een neef (oomzegger) van Cornelis Cornelissen Rust. Hij koopt het huis van chirurgijn Willem Gerrtisen Wildeman. Later woont daar Daniël van Hamersveld, ook een chirurgijn. Dus is hier ook sprake van een

Huys der Heelmeester. Het echtpaar Rust krijgt acht kinderen, waarvan er twee jong overlijden. Zijn enige zoon Peter volgt hem niet op als chirurgijn, dus komt er een nieuwe.

Hendrik Jansz van Wagensveld (1749-1795)

De Scherpenzeler Hendrik Jansz van Wagensveld was opgegroeid in de kroeg van zijn vader. Deze heette de Moriaan en stond aan de Dorpsstraat ter hoogte van de Lindenlaan, toentertijd op de hoek van het Homoetsdijkje. Een belangrijk punt in het dorp. Op een kaart van Scherpenzeel van ca. 1743 staat als herkenningspunt: "de Morjaan Jan van Wagensveld". Hendrik neemt de zaak van zijn vader over en is naast

> Op den 25 meerdt 1771 hebben wij armeesters van Scherpenseel de diakoniearmen deeser plaatse bestelt aan Hendrik Waagensvelt om haar siek sijnde of accidenten hebbende soo wel moogelijk is te helpen of genesen en dat voor den tijdt van 2 jaar beginnende met den 26 maart 1771 en dat 'sjaarlijks voor de somma van 36 gulden.
> P. Druijf, diaken

waard, chirurgijn en schepen en wordt in 1771 ook aangesteld als onderschout. Uit twee huwelijken worden negen kinderen geboren. Als Hendrik in 1795 overlijdt laat hij meer schulden dan bezittingen na. Zijn weduwe moet noodgedwongen een lening afsluiten. Zij redt het daarmee niet en moet het huis verkopen. Zelf maakt zij dit van afstand mee, want ze woont inmiddels in Utrecht.

1790 tot 1847

In deze periode werden uitgebreide discussies gevoerd tussen de theoretisch geschoolden uit de universiteiten en de Illustere scholen, en de meer praktisch gerichte personen uit de gilden opleidingen. Formeel kwam hieraan een eind met de opheffing van de gilden in 1798. Getracht werd de opleidingen uit de gilden voort te zetten via klinische scholen maar aan de discussie tussen universitair geschoolde geneesheren en de heelmeesters uit de oude opleiding kwam geen einde. Vooral het recht om medicijnen voor te schrijven was een belangrijk geschilpunt.
In Scherpenzeel worden genoemd:

Daniel van Hamersveld (1786-1821)

De discussie rond zijn aanstelling geeft een aardig beeld van de verhoudingen op het platteland in de overgangsperiode. In 1794 werd had hij zich in Scherpenzeel als Chirurgijn en Breukmeester gevestigd. Hij werd bij de schout geroepen om zijn papieren te tonen. Hij deelde mee dat hij door een "Collegium Chirurgicum" geëxamineerd en gepromoveerd was tot het "exerceren der chirurgie en breukkunde". Hij legde een "Acte van overlieden van het chirurgijngilde te Amsterdam" over waarin stond dat hij bekwaam gevonden was om als chirurgijn op een koopvaardijschip op te treden. De Heer van Scherpenzeel ging hiermee echter niet akkoord en gelaste hem het bord te verwijderen waarop Van Hamersveld antwoordde dat zijn capaciteiten inmiddels voldoende in het dorp bekend waren en dat hij zich bovendien afvroeg waar de Heer van Scherpenzeel zich mee bemoeide. Het loopt allemaal met een sisser af. Het bordje verdwijnt en Daniël blijft nog jaren in Scherpenzeel. Hij is ook winkelier in het huis van één van zijn voorgangers: Cornelis Gerritsz Rust. Zijn oude dag slijt hij in zijn geboortestad, Amersfoort.

Jacobus Dierking (1798-1818)

In dezelfde tijd is Jacobus Dierking als chirurgijn en vroedmeester actief. Met acht kinderen, vier zijn er dan al overleden, komt hij vanuit Amsterdam naar Scherpenzeel. Met zijn vrouw Maria Anna Pelt moet hij nog veel meer leed meemaken. In Scherpenzeel worden nog twee kinderen geboren maar overlijden er nog eens drie kinderen. Jacobus en Maria Anna zijn in Scherpenzeel overleden.

Herman Jan van Doorn (1817-1820)

Deze heel en vroedmeester is maar korte tijd in Scherpenzeel. Met zijn vrouw en kind en zijn moeder komt hij uit Tienhoven. Na drie jaar vertrekken zij naar Mijdrecht, waar hij de rest van zijn leven actief zal blijven.

Jacobus Spruyt (1821-1826, daarna tot 1839 als vroedmeester)

Spruyt kwam uit een familie van geneesheren waarvan vrijwel alle manlijke familieleden het beroep van geneesheer, heelmeester of vroedmeester uitoefenden. Zoon Frederik Johannes wordt scheepsdokter en later geneesheer/ heelkundige te Ingen. Zijn zoon Andries is verloskundige en geneesheer te Oldebroek. Speciale aandacht verdient Jan Willem Spruijt. Deze Scherpenzeler begint als onderwijzer in Soest, maakt een opmerkelijke carrière in Zuid-Afrika en schopt het zelfs tot

waarnemend president. In 1826 krijgt hij een medaille voor zijn inzet bij de koepokinenting. Als Jacobus in 1839 overlijdt krijgt zijn vrouw Antje Landskroon inkomsten uit een winkeltje in manufacturen. In 1849 verkoopt zij de inboedel en gaat haar laatste jaren bij haar zoon Gerrit in Oosterwolde bij Elburg wonen.

Abraham Capadose (1832 tot 1833)

De beroemdste arts die Scherpenzeel heeft gehad. Arts (medical doctor) met landelijke bekendheid. Hij was van joodse afkomst en had in Leiden medicijnen gestudeerd waar hij bevriend geraakt was met de dichter Isaac da Costa en de politicus Dirk van Hogendorp. Door een slechte gezondheid verhuist hij in 1831 naar Scherpenzeel. Daarom is het de vraag of Capadose ook werkelijk praktijk heeft gehouden. Hij hield zich vooral bezig met religieuze zaken. Hij woonde in het huis wat later de Wilhelmina Ziekenverpleging werd. Na twee jaar vertrekt hij naar Den Haag.

Abraham Capadose

Gijsbert Johan Luchtmans (1832-1850)

Deze arts (medical doctor) is geboren in Wageningen. Hij trouwt met Anna Maria Paré, de dochter van een voormalige predikant van Scherpenzeel. in 1832 komt hij vanuit Utrecht naar Scherpenzeel. Als erfgenaam van zijn moeder is hij mede-eigenaar van de plantage Spieringshoek “met de gebouwen, inventaris, machines en slavenmacht” in Suriname. Eind 1850 vertrekt hij naar Zutphen. De spullen die hij achterlaat worden voor 153 gulden verkocht. Blijkbaar neemt hij het meeste huisraad mee en gaat hij in Zutphen verder met zijn beroep.

Alexander Broese Dijkhoff (1839-1849)

In 1839 krijgt Alexander zijn gemeentelijke aanstelling tot genees-, heel- en vroedmeester. Hij huurt een huis van Jan Roelofsen voor 100 gulden per jaar. Er worden zeven kinderen geboren, waarvan er drie als baby overlijden. Zijn zoons nemen het beroep van vader niet over. De ene wordt winkelier en de ander kantoorbediende. In 1849 vertrekt hij naar Diepenheim waar hij drie jaar later op 44-jarige leeftijd overlijdt.

1847-1940

In 1847 werd de "Nederlandse Maatschappij ter bevordering van de Geneeskunde" opgericht. Hieruit is de huidige structuur voortgekomen, een universitaire opleiding en een belangenvereniging (K.N.M.G.) Hierna werden de meeste bestaande genootschappen van gildenstructuur opgeheven. Van dit moment was er één opleiding, één diploma (arts) en één belangenvereniging. Enkele genootschappen zoals het Amsterdams geneeskundig Genootschap bleven bestaan, maar nu vooral voor sociale en wetenschappelijke aspecten.

knmg voor verantwoorde medische zorg

In deze periode waren in Scherpenzeel werkzaam:

Martinus Riegen (1849-1854)

Martinus Riegen wordt aangesteld in 1849 als heel- en vroedmeester. Met zijn vrouw komt hij uit Beek en Ubbergen. Drie jaar later overlijdt zijn vrouw. In mei 1854 verkoopt hij zijn inboedel en vertrekt. Waarheen is niet bekend.

Clement Lens (1850-1862)

Clement Lens is medical doctor. Hij begint als arts in Renkum en Rheden. In 1850 komt hij naar Scherpenzeel. in 1858 geeft hij te kennen naar de overzeese bezittingen te willen vertrekken en zijn praktijk in Scherpenzeel te beëindigen. Later besluit hij om toch te blijven. Hij vertrekt in 1862 naar zijn geboortestad Utrecht nadat hij zijn overbodige spullen heeft verkocht voor 219 gulden.

W.F. Lohman (onbevoegd, 1846- 1853)

In 1846 dienen Luchtmans en Broese een klacht in bij de gemeente: ene Lohman heeft voor dokter gespeeld te Scherpenzeel. Er zijn twijfels over zijn bevoegdheid. Een jaar later blijkt dat hij de geneeskunst onbevoegd uitoefent. Hij krijgt een boete en de kwakzalver vertrekt.

Gerrit Spruijt (1856-1865)

De geboren Scherpenzeler, zoon van Jacobus Spruijt, vestigt zich na twaalf jaar Doornspijk en Oosterwolde in 1856 als geneesheer, heelmeester en verloskundige in Scherpenzeel. Hij trouwt met de Scherpenzeel boerendochter Bartha van Wolfswinkel, geboren op Groot Orel. Het echtpaar krijgt zeven kinderen. Gerrit overlijdt in 1865 in Scherpenzeel. Bartha gaat in Amersfoort wonen.

Jan Versteeg (1864-1879)

Jan Versteeg is medical doctor, geboren in Wassenaar en woonachtig in Vaassen voordat hij in Scherpenzeel komt. Twee van zijn zoons worden ook arts. Jan is 44 jaar als hij in 1879 naar Barneveld vertrekt. Daar werkt hij nog jaren als geneesheer. Zijn laatste jaren woont hij in Zeist.

Rond deze tijd laten de artsen de begeleiding van de geboortes van de Scherpenzelertjes meer en meer over aan verloskundigen en vroedvrouwen. Bekend zijn: de verloskundigen Albert Jansen (1863); Pieter Jacobus Barnouw (1866) en Guillaume Charles Martin Aelbertsberg (1866-1867) en de vroedvrouwen Anna Carolina Holl,weduwe van Daniel Hortstman (1868-1871); Elizabeth Rikkers (1872-1894); Catharina Zankel (1899); Catharina Bartina Rikkers (1896-1902); Neeltje Maria Vallentgoed (1904) en Cornelia Wilhelmina Blok (1906-1907).

Steven Frederik Boekhoudt (1880-1907)

De opvolger van Jan Versteeg is Steven Frederik Boekhoudt, gemeente geneesheer en vroedmeester. Deze Friese predikantszoon blijft tot zijn overlijden in 1907 arts in Scherpenzeel. Hij is de eerste arts die in het Huys der Heelmeesters woont.

Dr. de Lange foto van voor 1919

Gijsbert Albertus de Lange (1909-1930)

De onderwijzerszoon Gijsbert Albertus de Lange is geboren in Harderwijk. Met zijn eerste vrouw komt hij vanuit Zuidwolde in 1909 naar Scherpenzeel. Hij is dan 42 jaar oud. Tien jaar later overlijdt zijn vrouw. Gijsbert hertrouwt twee jaar later in Amsterdam met Sofie Marie Ernestine Romijn. Het echtpaar blijft tot 1930 en gaat dan in Amersfoort wonen. Twaalf dagen na het begin van de Tweede Wereldoorlog overlijdt Gijsbert.

Cornelis Hanedoes (1909-1911)

Cornelis Hanedoes komt hij direct na zijn huwelijk naar Scherpenzeel. Slechts voor korte tijd. Twee jaar later gaat hij weer. Hij wordt officier voor de gezondheid van de Nederlandse Landmacht.

Robbert Christiaan Ommering (1922-1924)

In 1922 vestigt Ommering zijn dokterspraktijk en apotheek in hotel De Holevoet. Hij is een groot voorstander van de oprichting van een ziekenfonds waarover hij een lezing gaf voor het werkmanverbond. In 1924 vertrekt hij als militair arts naar Nijmegen. Later wordt hij tandarts in Amersfoort. Hij wordt opgevolgd door dokter Blees.

Gerrit Herman Jan Blees (1924-1933)

Hooge Huys omstr. 1925, Dr. Blees

De Amsterdammer Gerrit Herman Jan Blees begint in Hotel De Holevoet en verhuist in 1924 naar het Hooge Huys. Na negen jaar praktijk verhuist hij naar Amersfoort. Hij werd opgevolgd door dokter Renken.

1940 tot heden.

De structuur van de opleidingen veranderde in feite niet meer. Wel werd de organisatie van de medische zorg in Scherpenzeel, vooral na de Tweede Wereldoorlog, veranderd. In het begin van de jaren negentig vestigt zich een verloskundige, de heer Wiewel in Woudenberg. Vanaf 1997 kreeg Scherpenzeel zelf een verloskundige praktijk aan de Dorpsstraat. Volgens een wet, ingesteld door de Duitse bezetter, werd de vergoeding aan een huisarts voor verloskundige hulp door het ziekenfonds stopgezet wanneer er binnen een aantal kilometers een verloskundige zijn praktijk heeft. In oktober 1984 werd de “apotheek aan huis” vervangen door een centrale apotheek. Een belangrijke rol speelde ook de Wilhelmina Ziekenverpleging van waaruit een wijkzuster werkte. Het Rode Kruis heeft in 1944 een tijdelijk noodziekenhuis opgericht aan de Middenweg (nu Lindenlaan). Tegenwoordig zijn alle lokale medische activiteiten in het Eerstelijns gezondheidscentrum het Foort ondergebracht.

In Scherpenzeel waren, of zijn nog werkzaam:

Hendrikus Johannes Gerardus Wensink (1932-1959)

Dokter Wensink, geboren in Aalten in 1899, woonde in het "Huys der Heelmeesters" (nu Dorpsstraat 192). Dit huis werd in de eerste oorlogsdagen in mei 1940 zwaar beschadigd. Het pand was eigendom van de familie Van Citters, die evenwel weinig belangstelling toonde om het huis te restaureren. Kennelijk werd het huis verkocht aan de gemeente, want dokter Wensink heeft het beschadigde pand van de gemeente Scherpenzeel gekocht voor ongeveer 5000 gulden. Uit eigen middelen werd de herbouw en restauratie betaald.

Dr. Wensink op de motor

Dr. Wensink was een bekende verschijning in het dorp op zijn onafscheidelijke motor.

Willem van Gulden (1933-1936).

Dr. Van Gulden was naast Dr. Wensink slechts korte tijd huisarts in Scherpenzeel. Hij woonde met zijn gezin in het Hooge Huys.

Jan Hendrik Renken (1936-1963).

Renken nam de praktijk van Dokter Blees over, in eerste instantie vanuit het Hooge Huys, na 1940 in een nieuw pand aan de Holevoet.

No. 277 *

Renken

Jan Hendrik

Op: 15 Maart 1908

Geb. (hg): Scheemda

Land: NEDERLAND.

Nation.: NEDERLANDER

Burgerl. staat: gehuwd

Beroep: arts

Dagt aangifte: Datum der Aangifte

Gemeente en adres: Gemeente van Ansbrik

Perceel ambt. Nummer Weg der Perceel

SCHERPENZEEL A 38

No. 277 *

Handteekening van drager: Uitsteekbrief van Schoten:

POSTTOT: SIGNALEMENT

Aangevangen op 9 Oktober 1940

De Aangewezen Ambtenaar

HERPENZEEL GELDERLAND

Jan Hendrik Renken

Dokter Tromp (1963)

Na het vertrek van Dokter Renken was Dr. Tromp tijdelijk waarnemer tot de komst van Dokter Pon.

Meindert Pon (1963-1983).

Dr. Pon nam de praktijk over van Dokter Renken. Hij vormde een maatschap met Dokter J.R. Rozendaal op

de Vijverlaan 4. Ook mevr. J.S.D Mulder maakte deel uit van deze maatschap. In 1970 werkte dokter Pon een jaar in Afrika. In deze periode trad Dokter Kamphuis als vervanger op in de praktijk aan het Holevoetplein 291.

Dokter J.R. Rozendaal;

Dr. Rozendaal had zijn praktijk aan de Vermeerlaan 34, later aan de Vijverlaan 4. Aan de Vijverlaan zou het Medisch Centrum ontstaan, waar behalve Dr. Rozendaal ook Dr. Mulder en Dr. Pon praktijk uitoefenden.

Eremedaille voor dr. Van Vulpen, opgespeld door Dhr. De Bruin in 1979

Dokter W.C. van Vulpen (tot 1978);

Dokter van Vulpen vormde in 1971 een maatschap met Dokter J.A. Slappendel en verhuist later naar de Parklaan 2, waar hij een nieuw praktijkruimte / woning laat bouwen.

Dokter J.A.Slappendel (1970- 2008);

Dr. Slappendel kwam in 1970 eerst in dienst als huisarts bij Dr. Van Vulpen. Slappendel huurde de voormalige pastorie aan de Dorpsstraat 204 als woning. Dr. Slappendel was de eerste huisarts in Scherpenzeel die in 1971 een doktersassistente in dienst nam. De huisartsen hadden tot dat moment geen assistente. Vóór 1970 hadden nog maar weinig een telefoon en bestond er geen afspraken-spreekuur. Al het para-medische werk, zoals verbinden, bloedprikken, oren uitspuiten, doet de huisarts zelf. Vaak helpt de echtgenote van de huisarts in de apotheek.

Dr. Slappendel

In 2000 komt mevr. A. Roemer in dienst bij Dr. Slappendel. Als Dr. Slappendel in 2008 zijn werk neerlegt neemt Dr. Roemer de praktijk over. Zij neemt dan mevr. M.H. Lunter in dienst.

Dokter S.P. Reijneker (vanaf 1978)

A. Roemer en M.H. Lunter

Dr. Reijneker nam de praktijk over van Dr. Van Vulpen. Samen met Dr. Slappendel vormt hij een maatschap. In 1980 wordt de praktijkruimte uitgebreid (Dorpsstraat 192). Ook toen werd er een doktersassistente in dienst genomen.

Groepspraktijk Dorpstraat; dr. Reijneker en dr. Slappendel

Dokter J.H.J. Beunders (tot heden)

Dr. Beunders vormde een praktijk aan de Molenweg 26, samen met Dr. Mulder.

DokterJ.S.D Mulder (tot heden)

Werkzaam in Praktijk "De Vlieter". Na eerst in het Medisch Centrum gewerkt te hebben, werkte Dr. Mulder samen met Dr. Beunders in de praktijk aan de Molenweg.

Even een uitstapje...

Behalve met de huisartsen hadden de Scherpenzelers ook vaak te maken met de wijkverpleging, waaronder de kraamverpleegsters en de baaksters. Baker of baakster is een verkorting van het oud-nederlandse woord bakermoeder. Het werkwoord bakeren betekent letterlijk 'koesteren, warmhouden'. Een huisarts, een dokter, was toch een wat "hogergeplaatste" en de wijkverpleegsters en kraamverpleegsters waren vanwege de grote gezinnen vaak "kind aan huis" en woonden vaak ook nog eens in de buurt.

Juffrouw De Jong
Baker Cornelia de Jong v. Setten

Bekende namen waren W. van de Erven; M. Verdonk; zuster J. Smit, juffrouw De Jong, Evertje Osnabrugge en mevr. Hendriks-Voskuilen.

Zilveren jubileum zuster Smit in 1960

Mevrouw Hendriks wordt als oudste bewoonster van Huis in de Weij verwent door de Rotary. Zij mag een bezoek brengen aan een kraamafdeling. Mevr. Hendriks was vroeger baakster.
Op de foto: Nelly Spanjersberg (van Rotary), Ankie Huisman, Anja de Jong (van de Zonnebloem) en mevr. Hendriks-Voskuilen

Locaties

Een belangrijk centrum was het herenhuis Zandenhoef, gebouwd tussen 1500 en 1600. Verschillende Scherpenzeelse artsen waaronder Abraham Capadose hadden hier hun basis. In 1903 werd hier de Wilhelmina Ziekenverpleging gevestigd, genoemd naar Wilhelmina Royaards-Citters. In dit pand zou later o.m. de Rabobank gevestigd worden. Andere bekende praktijkpanden waren het “Hooge Huys”, het “Huys der Heelmeesters” aan de Dorpsstraat en later het

Wilhelmina Ziekenverpleging

Medisch Centrum aan de Vijverlaan.

Vroedvrouwenopleiding

Een verloskundige, vroedkundige of vroedvrouw (ook voor mannen) houdt zich bezig met het begeleiden van de normale, ongecompliceerde zwangerschap en bevalling. Dit beroep is altijd sterk op praktijkervaring gericht geweest. Toch zijn er al in een relatief vroeg stadium richtlijnen opgesteld. De eerste aanzet hiervoor is afkomstig van een zekere Soranus van Ephese uit ongeveer 200 na Christus. Omstreeks 1500 werd voor het eerst een succesvolle keizerssnede uitgevoerd. Tot het begin van de 19e eeuw was kraamvrouwenkoorts een ziekte waar veel vrouwen aan overleden. Tot ongeveer 1700 werd het beroep uitsluitend door vrouwen uitgeoefend. De vroedvrouwen werden soms door de overheid aangesteld maar vaak was het ook een vrij beroep. De vroedvrouwen konden ook lid worden van het chirurgijnsgilde wat destijds het enige gilde was dat vrouwen toeliet. Voor wat de opleiding betreft waren er grote plaatselijke verschillen. Groningen had in de 17e eeuw al een opleiding terwijl de vroedvrouwenschool in Amsterdam pas in 1861 werd opgericht. In de 19e eeuw werd de Koninklijke Nederlandse organisatie van Verloskundigen opgericht die een grote bijdrage geleverd heeft aan de verbetering van de opleiding.

Pieter van der Most
Henk van Woudenberg

<u>Bronnen :</u>
H. Schipper : Geschiedenis van het dorp Scherpenzeel;
H.M. v.Woudenberg :De geschiedenis van de Grote Kerk in Scherpenzeel;
Comité voor Scherpenzeelse Cahiers, Van Scarpezele tot Scherpenzeel;
Drs. J.A.M.L.Huijts : Leven en werken in Scherpenzeel 1750-1910;
Dagboek Dr J.H.Renken;
Dr A Capadose ,Terugblik
Scherpenzeelse kerkgeschiedenis;
Publicaties van de KNMG
Nederlands Tijdschrift voor de Geneeskunde
Amsterdams Geneeskundig Genootschap
Diverse vermeldingen op Wikipedia.

NIEUWE LEDEN

✂----------✂----------✂----------✂----------✂

Ondergetekende, Dhr./ Mevr.: _____

Straat en huisnummer: _____

Postcode + woonplaats: _____

E-mailadres: _____

geeft zich op als lid van de Vereniging "Oud-Scherpenzeel" tegen een contributie van € 15,00 per jaar.

Handtekening: _____

Colofon

Voorzitter : W. van den Berg Stationsweg 357a
3925 CB Tel. 033.2772183

Vice-voorzitter : Mevr. M.G. de Wijs-Koning werkgroep documentatie
Industrielaan 36 3925 BE Tel. 033.2771409

Secretaris en : Mevr. J.E. Schuur
2e Penningmeester : Roeterskamp 2e 3925 WC Tel. 033.2588677

Penningmeester : H.J. Beulenkamp
Kostverloren 3 3925 TW Tel. 033.2772403

Archivaris : P. Valkenburg
Tel. 0318.540124

Leden : H.J. van der Hoeff
Vlieterweg 76 3925 GC Tel. 033.2772125

: J.H. Rauw
Burg. Heijsingel 34 3925 LP Tel. 033.2771452

: M. Wassen
Kamillelaan 5 3925 RG Tel. 033.2773320

Homepage : www.oudscherpenzeel.nl

Webmaster : M.A. Wigtman Tel. 033.2772973

Ledenadministr. : A. Brummel
St. Annakamp 2 3925 LL Tel. 033.2772927

Contributie : De contributie bedraagt € 15,00 per jaar.

ING bank : NL74 INGB0004073464 t.n.v. "Vereniging Oud-Scherpenzeel" te Scherpenzeel.

Archief : Documentatiecentrum, Burg. Royaardslaan 5, (in het Koetshuis). Geopend september t/m mei, elke dinsdagavond van 19.00 uur - 21.00 uur. Bovendien op dinsdagochtend en -middag na afspraak met de heer P. Valkenburg of mevr. M.G.de Wijs-Koning.

Redactie : M. van den Berg
Oosteinde 7 3925 LA Tel. 06-25417782

ISSN: 1573-5273

van Asselt

ACCOUNTANTS & BELASTINGADVISEURS SINDS 1946

DRIEBERGEN 0343-516741 - SCHERPENZEEL 033-2862566

WWW.ASSELT.NET